

Μια ζωή και δύο κόσμοι

**Μια γιαγιά στην παραλία
περπατά με δυσκολία
μες το ντάλα μεσημέρι
στο κεφάλι της τσεμπέρι**

**στο λιοπύρι και στη λαύρα
και ολόσωμη στα μαύρα
μη φανεί και δείξει κάτι
και τη δει κανένα μάτι..**

**Με αργό - βαρύ το βήμα
’κει που έσκαγε το κύμα
στο νερό, με τα «παπούτσα»
γίνηκε από κάτου λούτσα...!**

**Μέχρι ’κει που φτάνει, πιάνει
και μαζεύει το φουστάνι
μπούτι φαίνεται και γάμπα
θέαμα που είναι τσάμπα!**

**Μέσα ως τους αστραγάλους
και στο θέαμα του κάλλους
που ’χει αφήσει το κορμί του**

για να φαίνεται η γραμμή του

ο καημός, της έχει μείνει
που δεν φόρεσε μπικίνι
αν και το αναγελάει
δε μιλάει, δε γελάει

κάνει πως δεν το κοιτάει
όμως η καρδιά πετάει
και ζηλεύει στην ξαπλώστρα
το κορμί που κάνει μόστρα

σαν γοργόνα στο λιοπύρι
(να την πίνεις στο ποτήρι)
που ο ήλιος τη χαϊδεύει
κι ο φακός που τον παιδεύει

πονηρά κλείνει το μάτι
στ' όμορφο αυτό κομμάτι.
(Φτου σου να μη σε ματιάσω
δε μ' αφήνεις πια ν' αγιάσω..)

Τι σκληρό! Στο ίδιο φόντο
δυο ζωές στον ένα πόντο
ένας κόσμος αδικίες
χάσμα οι δύο ηλικίες..

Γηρατειά μαζί και νιότη
το «γιατί» και το «διότι»
δύο κόσμοι σε δυο θέσεις
μια ζωή με αντιθέσεις..

Παρελθόν εδώ και μέλλον
δύον με το ανατέλλον
γηρατειά πλάι στα κάλλη
είναι η διαφορά μεγάλη..!